Сковорода Григорій Савич

Життєпис

Григорій Сковорода

(1722 — 1794)

3 грудня 1722 року — народження Григорія Саввича Сковороди в селі Чорнухи Лубянської округи Київського намісництва.

1738 р. —вступає до Києво-Могилянської Академії.

1742 р. — Григорій Сковорода прийнятий півчим до придворної капели.

1744 р. — з валкою Єлізавєти Петрівни повертається до Києва й продовжує навчання в Академії.

1750 р. — подорож до Венгрії і далі по країнах Західної Європи.

1753 р. — повернення із-за кордону.

1 липня 1753 року написаний перший датований вірш Сковороди, присвячений вступові на єпископську кафедру в місті Переяславі Іоанна Козловича.

1753 — 1754 — час написання трактату "Рассуждение о поэзии и руководство к искусству оной".

1754 р. — усунення Сковороди з посади вчителя пііітики в Переяславській семінарії. Григорій наймається домашнім вчителем до маєтку Каврай поміщика Степана Томари.

1755 р. — подорож до Москви і перебування в Троїце-Сергіївій лаврі.

1755 — 1758 — Сковорода знову живе в селі Каврай в Степана Томари.

1759 р. — Григорія Сковороду запрошено на посаду вчителя поезії до Харківського колегіуму.

Влітку 1760 року після сварки з архімандритом Гервасієм Сковорода йде з колегіуму.

1760 — 1761 — перебування в селі Стариця.

Влітку 1761 року — повернення до Харківського колегіуму.

1761 — 1764 — Сковорода — вчитель синтаксису та грецької мови в колегіумі.

1764 р. — подорож до Києва.

1766 р. — складено лекцію "Начальная дверь ко христианскому добронравию". Цього ж року Сковорода усамітнюється в гужвінському лісі на околицях Харкова і створює свій перший філософський діалог "Наркисс".

1767 р. — написано діалог "Асхань".

1768 — 1769 — Сковорода викладає катехізис в додаткових класах при Харківському колегіумі.

1769 р. — початок странницького періоду в житті Григорія Сковороди.

1770 р. — останні відвідини Києва. Сковорода три місяці живе в Китаєвій пустині, звідки перебирається до ахтирського Троїцького монастиря.

1772 р. — написаний "Разглагол о древнем мире", одразу після нього — "Разговор пяти путников о истинном щастии в жизни".

1774 р. — з початку цього року Сковорода живе в селі Бабаї на околиці Харкова. Тут він закінчує "Басни Харьковския" і дописує діалог "Кольцо".

1775 р. — Григорій Саввич присвячує В. С. Тевяшову свою нову роботу — діалог "Алфавит, или букварь мира".

1776 р. — написано трактат "Икона Алкивиадская".

1781 р. — подорож до Таганрогу.

1783 р. — в Бабаях Сковорода закінчує роботу над діалогом "Брань архистратига Михаила со сатаною".

1783 — 1785 — в цей період написані три праці: "Беседа 1, нареченная observatorium"; "Беседа 2, нареченная obserwamorium specula"; діалог "Пря бесу с Варсавою".

1785 — 1790 — Сковорода живе переважно в селах Гусинка, Маначиновка та Великий Бурлук.

1787 р. — він присвячує Федору Диському діалог "Убогий жайворонок", цього ж року пише свій другий педагогічний діалог "Благодарный Еродий".

1790 р. — дарує Я. М. Донцю-Захаржевському "Книжечку Плутархову о спокойствии души". Цього ж року переїжджає жити до села Іванівка.

1791 р. — присвячує Михайлу Коваленському свій останній філософський діалог "Потоп Змиин", що був написаний наприкінці вісімдесятих років.

1792 р. — весь цей рік Григорій Саввич знову живе у Гусинці.

1794 р. — навесні цього року в Івановці художник Лук’янов пише портрет Г. С. Сковороди;

— влітку Сковорода відвідує Коваленського в його орловському маєтку — селі Хотетові.

29 жовтня 1794 року Г. С. Сковорода помер в селі Іванівка, заповівши написати на своєму надгробку: "Мир ловил меня, но не поймал".